

ACTIVITATS DEL MES

BALLS I FESTES

* **DILLUNS 3 DE DESEMBRE:** BALL AMB MÚSICA EN VIU DE 16:30 A 19:30 AMB PEP I Mª JOSÉ. ENTRADA: 3 €. AMB DOLÇ I BEGUDA.

* **DILLUNS, 10 DE DESEMBRE:** BALL AMB MÚSICA EN VIU DE 16:30 A 19:30 AMB JOAN SIQUES ENTRADA: 3 €. AMB DOLÇ I BEGUDA.

* **DILLUNS, 17 DE DESEMBRE:** BALL NADALENC AMB MÚSICA ENLLAUNADA DE 16:30 A 19:30 ENTRADA: 2 €. AMB DOLÇ , BEGUDA I SORTEIG D'UNA "PALETILLA" DE PERNIL.

TEATRE I ACTUACIONS

* **DIMECRES 12 DE DESEMBRE:** CONCERT DE LA CORAL DEL CASAL A LES 17H A LA SALA D'ACTES. ACTIVITAT GRATUÏTA.

CONFERÈNCIES I XERRADES

* **DIMARTS 4 DE DESEMBRE A LES 17H:** LECTURES EN VEU ALTA. ESPECIAL NADAL

* **DIMECRES 5 DE DESEMBRE: A LES 17H** CONFERENCIA LOGOTERAPIA. A CÀRREC DE ANA MARÍA TURK PAULUS

* **DIJOUS 13 DE DESEMBRE: A LES 17.30H:** CONFERÈNCIA "LES MUNTANYES MÉS BONIQUES DEL MÓN". A CÀRREC DE LES AULES D'EXTENSIÓ UNIVERSITÀRIA. ENTRADA: 3€

* **DIJOUS 20 DE DESEMBRE A LES 17.30H:** CONFERÈNCIA "BANDES SONORES DE PEL·LÍCULES (3A PART)". A CÀRREC DE LES AULES D'EXTENSIÓ UNIVERSITÀRIA. ENTRADA: 3€

EXCURSIONS I PASSEJADES

HORARI D'ATENCIÓ DILLUNS I DIMECRES D'11H A 13H I DE 17H A 19H. CAL INSCRIPCIÓ PRÈVIA

* **DIJOUS 14 DE DESEMBRE:** SORTIDA DE PRE-NADAL A GIRONA . SORTIDA A LES 08.00H DES DEL C/LEPANTO, 387.

Butlletí informatiu

del Casal de Gent Gran del Baix Guinardó

Núm. 92

DESEMBRE 2018

DESTACATS

* **TALLER INTERGENERACIONAL
DOLÇOS DE NADAL**
DIMECRES 19 DE DESEMBRE A LES 17.30H
CAL INSCRIPCIÓ PRÈVIA AL DESPATX

* **FESTA DE NADAL EN XARXA**
DIMARTS 18 DE DESEMBRE A LES 17H
ACTIVITAT OBERTA

INFORMACIÓ INSCRIPCIONS

Renovació inscripcions de tallers fets per professionals i inscripcions a tallers nous: Del 10 al 14 de desembre de 10h a 12h i de 16h a 18h

**No cal renovar les inscripcions de tallers fets per voluntaris*

Inscripcions a places vacants: Dijous 10 de gener de 10h a 12h i de 16h a 18h (consultar places lliures als taulons d'anuncis del Casal)

Inscripcions per socis i no socis a places vacants: Dijous 17 de gener de 10h a 12h i de 16h a 18h

TANCAMENTS DESEMBRE

EL CASAL ROMANDRÀ TANCAT EL DIA 6 I EL DIA 8 AMB MOTIU DEL DIA DE LA CONSTITUCIÓ I DE LA IMMACULADA CONCEPCIÓ RESPECTIVAMENT.

ELS DIES 24, 25, 26 I 31 DE DESEMBRE I 1 DE GENER EL CASAL ROMANDRÀ TANCAT PER LES FESTES NADALENQUES

L'EQUIP DEL CASAL DE GENT GRAN BAIX GUINARDÓ

US DESITJA BON NADAL!

Entrevista a Montse - Anys clau en la vida d'una dona

Per Teresa Vall

1976

Era una tarda molt freda del dia de Reis i el Joaquim caminava de pressa pels carrers de Barcelona. A les mans sentia molt de fred, però al cor, gens. Anava a demanar la mà de la Montse al Sr. Francisco.

Quan el timbre de la porta va sonar, la Montse va fer un bot i la Nuri i la Pili, sornegueres, se la van mirar. Totes elles eren amagades darrera una porta. El noi va passar al menjador on el pare li va donar la mà i el va fer seure. Així com el Joaquim estava fet un flam, el Sr. Francisco estava tranquil, molt tranquil. L'home va anar desgranant pregunta rera pregunta fins que li va dir: "*Cúidala*". Aleshores el Joaquim va treure un estoig de l'infern de la butxaca de l'americana i l'anell va passar de la capseta a l'anular de la Montse.

Es van asseure a berenar. Parlaven de tot i de res, tots plegats una mica nerviosos però força bé. Les més relaxades, les germanes, que no deixaven de revisar amb la mirada el futur cunyat. En un moment de la vetllada el pare o la mare va dir: "*Bien, sin prisas, pero tendremos que conocer a tus padres*". I en aquell moment els rostres dels promesos sí que van mostrar preocupació. En acabar el berenar van anar a ballar a la discoteca Bikini i els va anar bé per no pensar gaire en...

1974

S'havien conegut el setembre d'aquell any, en una excursió organitzada per una agrupació cultural de Barcelona. La Montse va tornar de la sortida amb ambulància, perquè alguna cosa que va tocar li va provocar una forta al·lèrgia. Dies després, en una festa, el Joaquim se li havia apropat per saber com es trobava. Van ballar i parlar tota la tarda. Es van enamorar.

Un dia ell li va confessar que la primera vegada que l'havia vista parlar, riure i moure's per la sala de l'agrupació s'havia dit: "Aquesta noia i el seu somriure han de ser per a mi". I així va ser. El festeig va durar uns quatre anys. Temps curull d'acords i desacords, moments apassionats, més moments feliços que d'infeliços.

En definitiva, que es van acceptar i van començar a parlar de casar-se, tot i que hi havia un assumpte que els neguitejava: mentre festejaven havien descobert que el pare de la Montse -el Francisco- i el del Joaquim -el Fermín- havien fet la Guerra Civil en bàndols contraris. Però ells s'estimaven i allò no havia d'interferir en el seu projecte de formar una família... oi?

El pare del Joaquim

El Fermin va néixer en un poble de Guadalajara, Centejas de Enmedio. Es va traslladar a Barcelona, on practicava el ciclisme i va guanyar una Volta a Catalunya. Hagués pogut fer carrera com a ciclista però la guerra li va canviar els plans. Durant el conflicte anava amb les ambulàncies, com a sanitari. Recollien els ferits dels carrers de Barcelona causats pels bombardejos arribats pel mar i aire. Carrers plens de restes urbanes i barricades. Dues vegades va ser capturat pels nacionals, que el van portar a Berga a obrir noves carreteres. Més endavant va poder fugir al País Valencià, on es va unir als maquis, els quals sobreviuen dins la màquia amb enginy i l'ajuda d'alguns pagesos que els donaven aliments. Passat un temps, va anar a viure a Sant Just Desvern. El Fermin es va casar amb la Carmen, filla de Santes Creus, Tarragona.

Un petit comentari sobre la mare del Fermin, la Petra. Dona una mica particular a qui descriuen com a dona *de mandil, moño y escopeta*. A més d'un havia fet recular pels camins de Centejas de Enmedio amb la seva escopeta.

1976

Els futurs nuvis no volien perdre el temps. Volien casar-se. D'una banda perquè s'estimaven i de l'altra perquè el Joaquim era -i és- set anys més gran que la Montse. Mentre feien els preparatius va arribar el dia en que els pares del noi anirien a casa els pares de la noia. Nervis a flor de pell i un acord; farien mans i mànigues perquè no es parlés de la guerra.

Després de les presentacions i les encaixades de mà va arribar la pregunta. El Francisco es va mirar el Fermin amb atenció i va dir:

-*¿Tú debes de ser de mi quinta?* -i, sense esperar resposta-. *¿Dónde estuviste?*
-*En Valencia, por las montañas.*

Un moment de silenci tens, seguit d'una altra pregunta:

-*¿No serás de los que nos traíais de cabeza y siempre os escapabais?*

De nou un silenci, potser no tens però sí llarg. En l'ambient ja es respirava l'afirmació que estava per venir.

1978

El Francisco i el Fermín van treballar junts per arreglar el pis dels nuvis, que ja tenien data per casar-se. Es van donar el sí un dia de juliol a l'església dels Claretians de Barcelona i van estrenar el pis que els havien arreglat els consogres. Tant capficats que havien estat...

1980

L'ú de febrer la Montse i el Joaquim van ser pares d'una nena, la Cristina. Motiu pel qual els pares respectius es van convertir en avis.

Després de preocupar-se tant i tant pel passat comú i a l'hora divergent dels pares durant la guerra, mai més no se'n va parlar. Al cap i a la fi, compartien fills i neta.